

La CUP busca el seu lloc a la legislatura

Els anticapitalistes, decidits per facilitar la investidura d'Aragonès, han anat perdent protagonisme en el joc de majories del Parlament i ja actuen com a espectadors d'un Govern en crisi

David Cid, Eulàlia Reguant, Meritxell Serret i Albert Batet, al Parlament. | ACN

La **CUP** va apostar després de les eleccions del 14 de febrer per un gir pragmàtic, fruit d'un intens debat intern. En un context de crisi, amb un canvi de lideratges de l'independentisme i amb un Parlament més a l'esquerra, van voler situar les seves propostes al centre i es van afanyar a tancar un preacord amb **ERC** per facilitar la investidura de **Pere Aragonès**. La negociació dels republicans amb **Junts** va ser més llarga, però finalment es va desbloquejar i els tres partits van poder activar la legislatura. No han passat encara dos anys i d'aquella proximitat entre el Govern i la CUP ja no en queda res. Els anticapitalistes han passat de soci prioritari a un **partit de l'oposició** i busquen el seu lloc en la legislatura davant del risc d'acabar oblidats. La CUP enfoca aquesta etapa amb la intenció de **denunciar el "desgovern"** d'ERC i Junts.

"No sabem quin Govern tenim, no hi ha projecte", assenyalen fonts consultades per **NacióDigital**. El partit és molt crític amb el rumb de l'executiu, ineficient en clau independentista -la **taula de diàleg** no dona fruits en clau d'autodeterminació i amnistia ni fent passos per celebrar un nou "embat" en forma de referèndum, tal com es preveu en l'acord signat l'any passat- i insuficient, segons els cupaires, en clau de **polítiques socials**. "El Govern assumeix les polítiques de Foment i l'agenda del retrobament del PSOE", acostumen a dir els portaveus anticapitalistes sempre que en tenen l'oportunitat. El **debat de política general**, clau per al futur del Govern de coalició, serà un

termòmetre per a la CUP sobre el futur de la legislatura. Faran propostes per donar resposta a les "urgències del país" fruit de la crisi energètica i la inflació.

Els darrers mesos, en tot cas, han evidenciat la distància entre independentistes. El curs polític ha començat com va acabar, amb picabaralles constants entre ERC i Junts, però també amb les primeres reunions pels pressupostos de l'any vinent, objectiu prioritari del conseller d'Economia, **Jaume Giró**, que treballa al marge de les amenaces de ruptura que arriben d'alguns sectors del seu partit. Fonts de la CUP asseguren que no han estat citats encara per negociar els pressupostos, tot i que també expressen poc optimisme sobre si els acabarien aprovant veient la trajectòria de l'executiu. Sí que hi ha reunions agendades amb els **comuns** i també amb el **PSC**, malgrat els recels que hi ha entre els republicans de pactar els comptes amb els socialistes.

Res no fa pensar que la CUP sigui un actor rellevant en les negociacions per als pressupostos del Govern, a diferència de l'any passat. Aleshores, Giró i **Eulàlia Reguant** van mantenir diverses trobades per acostar posicions, però finalment l'acord no va ser possible. L'**assemblea** cupaire que havia avalat la investidura d'Aragonès va certificar el "no" als pressupostos, que finalment van tirar endavant gràcies als vots decisius dels comuns. Aquell episodi va marcar un punt d'inflexió entre ERC i CUP, i el pacte subscrit després de les eleccions va quedar, en bona part, en paper mullat. Un exemple paradigmàtic és la **qüestió de confiança** a què s'havia de sotmetre Aragonès a la meitat de la legislatura, prevista en el pacte i descartada pels republicans.

Al marge de la picabaralla entre ERC i Junts

Les poques opcions que la CUP faciliti la **tramitació dels comptes** evidencien el distanciament amb l'executiu en matèria econòmica i social. Un distanciament que també es veu en clau nacional. Fa mesos que demanen situar el **referèndum** a l'horitzó i aprofitar la conjuntura internacional, amb el referèndum d'**Escòcia** el 2024. Malgrat que Aragonès va dir en el seu discurs de la Diada que Catalunya "tornarà a votar", no està previst avançar cap a un nou referèndum unilateral -ni acordat- més enllà de les demandes que pugui fer la part catalana pel que fa a l'autodeterminació a la taula de diàleg. En un context de retrets creuats entre ERC i Junts per **definir l'estratègia** del procés, la CUP també n'ha quedat al marge mentre acusa els dos grans partits de desmobilitzar els ciutadans.

Allunyada de les polítiques del Govern

La distància de la CUP amb el Govern es pot veure en les grans línies de la legislatura. Els cupaires s'han oposat a alguns dels principals projectes que han ocupat el Govern en els darrers mesos. L'**ampliació de l'aeroport del Prat** -que ha evidenciat també discrepàncies en el si del Govern-, els **Jocs Olímpics d'Hivern** o el **Hard Rock** han comptat amb l'oposició frontal cupaire, que els considera "macroprojectes" que xoquen amb les "quatre revolucions" que va prometre Aragonès a la investidura. En clau de llengua, la CUP també s'ha despenjat de l'acord a quatre subscrit al Parlament contra el 25% de castellà, i ha acusat el Govern de liquidar la **immersió**.

Per ara, ja han demanat la dimissió de dos consellers: **Laura Vilagrà**, per la candidatura dels Jocs, finalment fallida pel bloqueig de l'Aragó; i **Josep González Cambray**, per les protestes dels sindicats d'educació durant el curs passat. De soci d'investidura, la CUP ha passat a l'oposició i ara malda per trobar el seu lloc en el que queda de legislatura davant d'un Govern que ja no els considera prioritaris.